

at det var en besparelserreform. Og det skal vi sidde og se på sker.

Vi skal høre, at kommuner tager børn hjem, og at institutioner lukker. Nogle kommuner fravælger helt at anbringe en hel gruppe af børn alene af økonomiske årsager. Det skal vi bare sidde og se på sker.

Der er krav om, at kommunerne skal udarbejde sammenhængende børnepolitikker, og vi ser, at det ikke bliver respekteret. Undersøgelsen fra SL viste i det tidlige forår, at der ingen plan er, ingen samlet politik for vores allermest udsatte børn og unge. Det skal vi bare sidde og se på sker.

Børn bliver af økonomiske årsager hevet hjem fra velfungerende forløb til forældre, som ikke er i stand til at tage vare på dem, og formanden for socialcheferne i Danmark siger, at man da naturligvis skal se på økonomien, selv om loven jo kræver, at det er barnets tarv, der skal være afgørende i de her sager. Og hvorfor skal vi så bare sidde og se på, at det sker? Ja, det skal vi, for hvis ikke man bare sidder og ser på, at det sker, så bliver det for dyrt for kommunerne, så dyrt, at regeringens stramme udgiftspolitik og skattestoppet vil få den skæbne, de fortjener.

Desværre for de børn og unge, der har allermest behov for hjælp, er vi endt i en runddans om økonomi, hvor ministeren praler med at have tilført 400 mio. kr., over 4 år vel at mærke. Kommunerne vil nu spare de 470 mio. kr. på anbringelser, og så vil de tilføre 100 mio. kr. på forebyggelse, men det hjælper jo ikke de børn, der har et behov nu. Alt i alt er det virkelig et meget ringe resultat.

Efter at Tøndersagen kom frem, spurgte vi hinanden: Hvordan kan det dog gå til, at vi ikke har grebet ind noget før? I dag kan vi se grunden lagt til de fremtidige Tøndersager, nemlig manglende vilje til at sætte børns tarv før økonomi. Der er tøven og tællen på knapper, som betyder, at der først gribes ind, når et barn er blevet gammelt nok til selv at gøre opmærksom på det og på sig selv og sine forhold, enten i form af råb om hjælp eller ved at skabe så mange problemer i omgivelserne, at den normale skole f.eks. ikke vil rumme barnet mere.

Mange socialarbejdere giver op over for urimelige sagsmængder osv. De kommuner, der prøver at fastholde at hjælpe de børn, der har brug for det, må konstatere, at der skal gribes dybt i pengekassen. Vi er nødt til at gribe ind over for det her; vi er nødt til at lave en ny refusionsreform; vi er nødt til at dele udgifterne i

kommunerne med staten og så DUT'e, så penge vel at mærke passer. Vi er nødt til at få ministeren til at afsætte de nødvendige midler til at sikre vores børn en tålelig opvækst. Vi er nødt til at sætte et maksimum for det antal af tunge børnesager, som den enkelte sagsbehandler skal arbejde med.

Først og fremmest er vi altså nødt til også at have en minister, som ikke bare konstaterer, at loven ikke holdes, men som også foretager sig noget. Ingen andre steder kan man jo undskylde lovbrud med, at man har en svag økonomi. Det holder ikke for nogen af os andre, og det holder slet ikke i byretten.

Erfaringerne viser, at det ikke bliver billigere at vente. Anbringelser er dyre, men fængsler og livslang behandling er bestemt heller ikke gratis.

SF støtter selvfølgelig forslaget til vedtagelse.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen)

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Der bliver sagt mange pæne ting i debatten om en forebyggende indsats, og alle kan jo erklære sig enig i, at det er utrolig vigtigt at lave en forebyggende indsats.

For os i Enhedslisten er der to former for forebyggende indsats. Der er det generelle, som handler om at sikre, at alle har nogle gode vilkår. Men der kan man sige, at det, regeringen jo gør, er det stik modsatte, idet man har skåret kraftigt i økonomien til masser af familier. Det er ikke sådan, at der ikke også kan komme børn fra familier med penge nok, der har brug for hjælp og har behov for anbringelse i familier eller andet, men sandsynligheden for, at der opstår sociale problemer og misbrugsproblemer osv., er klart større i familier, der har alt, alt for få penge at leve for, og i familier, der bliver sat på gaden på grund af huslejerestancer osv. Derfor er det efter vores opfattelse en væsentlig del af den generelle forebyggelse, at vi sørger for at få hævet kontanthjælpen til alle dem, der er på kontanthjælp, så de har penge nok at leve for; vi skal sørge for, at ingen børn i Danmark skal leve i fattigdom.

Kl. 16.05

Så er der den anden del af den generelle forebyggelse, som handler om at have nogle rigtig gode børnehaver, skoler osv. og sørge for, at det personale, der er, er uddannet til at opdage, hvis der er nogle børn, som har nogle problemer, og